

2023, 12 (1), 79-97 | Araştırma Makalesi

Sosyal Politikalar Bağlamında Girişimciliğin Uluslararası Alan yazındaki Yeri Üzerine Bibliyometrik Analiz

Seçil GÜRÜN KARATEPE

Onur KAVAK²

Ethem TOPÇUOĞLU³

1

Öz

Girişimcilik günümüz dünyasında yenilikçi üretim anlayışı, ekonomik kalkınma, sosyal refah ve küresel rekabette var olabilmenin ön koşullarından birine dönüşen, üretimin ayrılmaz bir parçası olmuş iktisadi faaliyet olarak tanımlanmaktadır. Girişimcilerin bu nedenlerle duyumsadıkları sosyal güvenlik risklerinin, hükümetler tarafından düzenlenen yapıcı sosyal politikalar aracılığıyla minimize edilmesi girişimciliğin yaygınlaşmasına katkı sunmaktadır. Bu noktada yapılan bu çalışmanın amacı uluslararası alanyazında “sosyal politika ve girişimcilik” konulu çalışmaları incelemek ve bir öngörü sunmaktır. Elde edilen bulguları Türkiye alanyazınıyla karşılaştırmak ve konuya ilişkin mevcut durumu, alanyazın boşluklarını tespit ederek, yapılacak sonraki çalışmalara yol göstermektir. Çalışma verileri Web of Science veri tabanından alınmış, verilerin toplanması için “social policy” and “entrepreneurship” kelimeleri aratılarak ortaya çıkan sonuçlar incelenmiştir. Toplamda 223 makaleye ulaşılmış, araştırma bulguları bu 223 makaleden elde edilen verilerden oluşmuştur. Veriler “R” analiz programı ile anlamlandırılıp, ortaya çıkan bulgular doğrultusunda Türkiye adresli yayınların küresel ortalamanın altında kaldığı, bu kavramların ulusal alanda daha fazla ilgi gördüğü, uluslararası yayınların ağırlığının “girişimcilik” üzerine olduğu belirlenmiştir. Türkiye eksenli çalışmaların ise “sosyal politika”lara daha fazla odaklandığı tespit edilmiştir. Elde edilen bu bulgunun nedeninin uluslararası arenada sosyal politika sorunlarının aşılmış olması, Türkiye’de ise henüz sosyal politika sorunlarının aşılammaması olduğu düşünülmektedir. Mevcut sosyal politika anlayışının teknolojik yenilik ve gelişimleri içine alacak şekilde genişletilmesi, dijital girişimciliği özendirici tedbirlerin alınması kalkınmada ve ihracat noktasında ülkemize büyük katkılar sağlayacaktır. Ayrıca girişimcilik açısından dezavantajlı grup olan kadınlara yönelik sosyal politika unsurlarının çeşitlendirilmesinin Türkiye’nin kalkınması için yararlı olacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Politika, Girişimcilik, Sosyal Güvence, Ekonomi, Kalkınma.

Karatepe, G. S., Kavak, O., Topçuoğlu, E. (2023). Sosyal Politikalar Bağlamında Girişimciliğin Uluslararası Alan yazındaki Yeri Üzerine Bibliyometrik Analiz. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 12 (1), 79-97.
<https://doi.org/10.15869/itobiad.1217898>

Date of Submission	12.12.2022
Date of Acceptance	08.03.2023
Date of Publication	18.03.2023
*This is an open access article under the CC BY-NC license.	

¹ Dr.Öğr.Üyesi, İstanbul Arel Üniversitesi, İİBF, İşletme Anabilim Dalı, secilgurun@arel.edu.tr, İstanbul, Türkiye, ORCID: 0000-0001-5355-6131

² Dr.Öğr.Üyesi, Kafkas Üniversitesi, İİBF, Yönetim ve Bilişim Sistemleri Anabilim Dalı, onurkavak@kafkas.edu.tr, Kars, Türkiye, ORCID: 0000-0002-8623-614X

³ Dr.Öğr.Üyesi, İstanbul Arel Üniversitesi, İİBF, Havaçılık Yönetimi Anabilim Dalı, ethemtopcuoglu@arel.edu.tr, İstanbul, Türkiye, ORCID: 0000-0003-3563-0566

2023, 12 (1), 79-97 | Research Article

Bibliometric Analysis on the Place of Entrepreneurship in the International Literature in the Context of Social Policies

Seçil GÜRÜN KARATEPE¹

Onur KAVAK²

Ethem TOPÇUOĞLU³

Abstract

Entrepreneurship is defined as an economic activity that has become one of the prerequisites for innovative production understanding, economic development, social welfare and existence in global competition and has become an integral part of production in today's world. Minimizing the social security risks that entrepreneurs feel for these reasons, through constructive social policies organized by governments, contributes to the spread of entrepreneurship. At this point, the aim of this study is to examine the studies on "social policy and entrepreneurship" in the international literature and to present a foresight. The aim is to compare the findings with the Turkish literature and to guide the next studies by identifying the current situation and gaps in the literature. The study data were taken from the Web of Science database, and the results were examined by searching the words "social policy" and "entrepreneurship" to collect the data. A total of 223 articles were reached, and the research findings consisted of the data obtained from these 223 articles. The data were interpreted with the "R" analysis program, and in line with the findings, it was determined that the publications addressed to Türkiye remained below the global average, these concepts received more attention in the national arena, and the weight of international publications was on "entrepreneurship". It has been determined that Türkiye-based studies focus more on "social policies". It is thought that the reason for this finding is that social policy problems have been overcome in the international arena and that social policy problems have not yet been overcome in Türkiye. Expanding the current social policy understanding to include technological innovations and developments, and taking measures to encourage digital entrepreneurship will make great contributions to our country in terms of development and exports. In addition, it is considered that the diversification of social policy elements for women, who are the disadvantaged group in terms of entrepreneurship, will be beneficial for the development of Türkiye.

Keywords: Social Policy, Entrepreneurship, Social Security, Economy, Development.

Karatepe, G. S., Kavak, O., Topçuoğlu, (2023). Bibliometric Analysis on the Place of Entrepreneurship in the International Literature in the Context of Social Policies *Journal of the Human and Social Science Researches*, 12 (1), 79-97.

<https://doi.org/10.15869/itobiad.1217898>

Date of Submission	12.12.2022
Date of Acceptance	08.03.2023
Date of Publication	18.03.2023
*This is an open access article under the CC BY-NC license.	

¹ Assist.Prof.Dr., Istanbul Arel University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Business Administration, Istanbul, Türkiye, secilgurun@arel.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5355-6131

² Assist.Prof.Dr., Kafkas University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Business Administration, Kars, Türkiye, onurkavak@kafkas.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8623-614X

³ Assist.Prof.Dr., Istanbul Arel University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Aviation Management, Istanbul, Türkiye, ethemtopcuoglu@arel.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3563-0566

Giriş

Geniş anlamda sosyal politika, sanayi devrimi öncesi dönemleri de kapsamakta ve insanlık tarihinin başlangıcına kadar uzanmaktadır. Sosyal politika, sosyal hayata ilişkin tüm süreçleri ve bütün bireyleri kapsamaktadır. Günümüzde bireylerin karşılaşabilecekleri hem ekonomik hem de sosyal risklere karşı güvence yaratmak, gelir dağılımındaki adaletsizlikleri ortadan kaldırmak, dezavantajlı grupların korunması ve sosyal dengelerin tesis edilmesi gibi uygulamalar, sosyal politikanın temel hedeflerini oluşturmaktadır (Ateş, 2020, s.443). Teknolojik ilerlemelerde yaşanan hızlı ve radikal değişimler, iktisadi etkilerin yanı sıra, sosyal nitelikli değişim ve dönüşümleri de tetiklemektedir. İş görme biçimlerinde değişiklikler, toplumsal talep ve beklentilerdeki farklılaşmalar, artan küresel rekabet, sosyo-ekonomik yapı başkalaşımı, söz konusu değişim ve dönüşümlerden bazılarıdır (Küçükali, 2013, s.207). Bu bağlamda girişimcilik, iş-istihdam olanakları yaratma, katma değer oluşturma, refah standartlarını arttırma, sosyo-ekonomik dönüşüm sürecini yönetme gibi önemli toplumsal etkileriyle, tüm dünya için hiç olmadığı kadar önemli bir konuma evrilmiştir (Thornton, 1999, s.20). Girişimcilik en genel ifadeyle iş ve istihdam yaratma yolu; girişimci ise piyasa ekonomisinde yeni-yaratıcı uygulamalarla değişimi yöneten aktörler olarak tanımlanabilir.

Günümüz dünyasında girişimcilik, küresel çaplı ekonomik büyümenin itici faktörü olarak görülmektedir. Bu bağlamda hükümetler, girişimcilik faaliyetlerini özendiren stratejilerle, girişimci eğilimi yüksek insan kaynağı yaratma çabası içerisindedir (Şemsit ve Taş, 2020, s.108). Fakat girişimciliğin yaygınlaşması önünde bir takım engeller bulunmaktadır. Söz konusu engellerden biri de girişimciliğin sosyal politikalarca destelenmesi noktasındaki kısıtlardır. Girişimcilik doğası gereği risk ve belirsizlik düzeyi yüksek, istikrarsız bir faaliyettir ve bu durum girişimci bireylerin standartlarını korumaları noktasında tehdiye dönüşebilmektedir (Chandra ve Paras, 2021, s.1858). Tam da bu noktada girişimcilik ve sosyal politikalar arasındaki bağın kuvvetlendirilmesi önem arz etmektedir. Akademisyenler söz konusu bağın güçlenmesi için yaptıkları çeşitli çalışmalarla hükümetlerin politika düzenlemelerine rehberlik etmiştir. Hükümetler de girişimciliğin yaygınlaşması noktasında sosyal politikalarda yaptıkları çeşitli iyileştirici uygulamalarla, girişimciler tarafından duyumsanan sosyal güvenlik risklerini minimize etme yolunda adımlar atmaya başlamıştır (Arslan, 2017; Ateş, 2020; Efe, 2017; Karabacak, 2013; Küçükali, 2013; Yıldırım, 2018).

Bu çalışma, çeşitli dünya ülkelerinde girişimcilik ve sosyal politikalar bağlamında yapılan akademik çalışmaları tespit ederek sürece ilişkin küresel alanyazından faydalanılan bir durum analizi yapmak ve bunları Türkiye alanyazını ile karşılaştırmak amacı taşımaktadır. Çalışmanın verileri Web of Science veri tabanından alınmış, verilerin toplanması için "social policy and entrepreneurship" kelimeleri aratılarak ortaya çıkan sonuçlar incelenmiştir. Toplamda 223 makaleye ulaşılmış, araştırma bulguları bu 223 makaleden elde edilen verilerden oluşmuştur.

Türkiye’de yapılan çalışmaların genel anlamda konusunu çeşitli devlet kurumlarından alınan hibe ve desteklerin girişimciliğe etkisi oluşturmaktadır. Yapılan çalışma ise bir bütün olarak Türkiye’de yapılan eserleri ve uluslararası alanyazını aynı anda değerlendirerek bir sonuç ortaya koyması bakımından özgünlük içermektedir. Alanyazında yer alan çalışmalar sistematik olarak R analize programı ile birlikte

incelenmiştir. Yapılan incelemenin sonucunda yurtdışında ağırlıklı olarak girişimcilik konusunun ön plana çıktığı, girişimciliğin sosyal politikalara yönelik olarak sürdürülebilir ve çevreye duyarlı bir şekilde teşvik edilip araştırıldığı görülmektedir. Türkiye’de ise girişimciliğin daha arka planda kalarak sosyal politikaların daha önemli olduğu gözlemlenmektedir. Genel olarak Türkiye’de ki sermayenin azlığı ve ekonomik istikrarda yaşanan sıkıntıların bir dönüşümü olarak girişimcilik için gerekli atılım ve yardımın kamudan beklendiğini söylemek mümkündür. Yapılan araştırma ile birlikte yurtdışındaki yayınların ve ülkemizde yayınlanan yayınların anlık bir durumunun değerlendirilmesi yapılmış olup alanyazındaki boşlukların araştırmacılar tarafından hangi yönüyle incelenmesine dair bir öneride bulunulmuştur. Bu kapsamda ele alındığında hazırlanan eserin alanyazına katkısının akademisyenleri yönlendirme ve uluslararası eserlerin etkinliğinin ile ülkemizde girişimcilik ve sosyal politika alanındaki eserlerin farklılığı konusunda olduğu söylenebilir.

Literatür taraması

Sosyal politikaya kavramsal bakış

Sosyal politika tarihsel süreç içerisinde incelendiğinde ilk olarak Almanya ve İngiltere’de bir model oluşturduğu görülmektedir. İngiltere’de sosyal politikalar liberal politikalar alanı içerisinde oluşum gösterirken Almanya’da ise kurumsal yapı içerisinde sosyal yardımların daha fazla yer tuttuğu, sosyal güvenlikle ilgili merkezi yönetimin kontrolünde geniş kapsamlı politikaların yer aldığı gözlenmektedir (Akyüz, 2012, s.12). Sosyal politika kavramının bilimsel bir anlam kazanması da 1873 tarihinde Almanya’daki Sosyal Politika Derneği’nin kurulmasıyla gerçekleşmiştir. Sanayi Devrimi sonrasında insanların yaşadıkları sorunlara çözüm sağlanması amacıyla çalışma ilişkileri içerisinde emek ve sermaye arasında yaşanan çatışmaları en aza indirmek üzere devletin almış olduğu kararlar, uygulamaları ifade etmektedir (Altan, 2007, s.9). Bu çerçevede sosyal politikalar, toplumda yer alan gençler, kadınlar, yaşlılar, engelliler, işsizler ve göçmen işçilerin sorunlarıyla ilgilenecek, refah ortamı oluşturmayı hedeflemektedir (Hotar, 2021, s.5). Bir diğer ifade ile dar anlamda sadece işçi işveren ilişkilerini ele alan sosyal politika bu hedef ile geniş anlamda sosyal politikayı kapsamına almaktadır. Sağlık, eğitim, gelir, istihdam gibi alanlarda genel refahın, gruplara nasıl paylaştırıldığını ele almaktadır (McClelland vd., 2020, s.28). Tarihsel olarak ilk ortaya çıkışından bugüne değin sosyal politikanın kapsadığı alan ve konularda köklü değişiklikler ortaya çıkmıştır. Ortaya çıktığı zamanlarda ağırlıklı olarak işçi kesimi hedefleyen sosyal politika, zamanla tanımını ve kapsamını değiştirerek gelişmiştir. Günümüzde çok daha değişen kitlelere yönelmiştir. Bununla birlikte genel bir çerçeve çizmek gerekirse sosyal politika, toplumsal sorunlara yönelik olarak uygulanan politika ve önlemlerin tümü olarak ifade edilebilmektedir (Yuvalı, 2020, s.46). Geleneksel olarak bakıldığında sosyal politika, ücretli istihdamını esas alırken, geniş anlamda toplumda dezavantajlı olarak nitelendirilen grupların toplumla bütünleşmesini amaçlamakta olup; sosyal sigorta, sosyal yardım ve hizmet, çalışma koşulları, istihdam konularında politikaların üretilmesi söz konusu olmaktadır.

Sosyal politikalar gelişmiş sanayileşmiş ülkelerde kişisel gelirin en önemli belirleyicisidir (Iversen ve Soskice, 2001, s.875). Sosyal koruma politikalarının geliştirilmesine ilişkin anlayış dünyanın her yerinde eşit değildir. Gelişmiş ülkelerdeki sosyal politikaların nedenleri ve dağılımsal sonuçları hakkında çok şey bilinmektedir. Buna karşılık,

gelişmekte olan ekonomilerde sosyal politikaların tasarımı ve ekonomik sonuçları kabataslaktır (Esping-Andersen ve Korpi, 1984, s.28). Bu konuda bilgi eksikliğinin ilk çarpıcı göstergesi, bilgi düzeyindeki ülkeler arası ve zamansal değişkenliğe ilişkin temel tanımlayıcı bilgilerin olmamasıdır. Gelişmekte olan birçok ülkede, sosyal politika mevzuatının uygulamaya konması yirminci yüzyılın başlarında veya ortalarında gerçekleşmiştir. Bazı durumlarda, sosyal politika mevzuatı birçok vatandaşa istihdamla ilgili çeşitli riskler için önemli korumalar sağlamıştır. Sosyal politikadaki çeşitliliği inceleyen ilk nesil araştırma, ekonomik gelişme düzeyi veya sosyal güvenlik düzeyi ve sanayileşme hızı gibi altta yatan yapısal değişkenlerin sosyal harcamalar düzeyinde etkisi yönünde olmuştur (Mares ve Carnes, 2009, s.94).

Sosyal politika ulusal bir problem olarak görülmesine rağmen küreselleşme sürecinde uluslar üstü bir boyut olarak görülmektedir. Devlet sosyal politikanın baş düzenleyicisi olmakla birlikte devlet dışındaki kurumlar da uluslar üstü sosyal politikaların düzenlemesine etki etmektedir. Küresel boyutta sosyal politikalar; sosyal ihtiyaçları göz önünde bulundurarak yasal düzenlemeleri oluşturmak, istihdamı artırmayı yasal sınırlar içinde sağlamak, sosyal reformlar için gerekli ortamı hazırlamak, sosyal problemleri çözmek amacıyla hayırseverlik, gönüllü tıbbi ve sosyal sigorta ve diğer şekillerde kurulan örgütlerle ilgili her türlü teşvik, vergi ve diğer menfaatleri göz önünde bulundurarak tedbirlerin alınması amaçlamaktadır (Şenkal, 2005, s.28). Bu bağlamda sosyal politika küresel piyasa hegemonyasının genişleme sürecini destekleyecek şekilde yeniden tanımlanmaktadır. Sosyal politikanın bu şekilde yeniden tanımlanması Keynesyen refah döneminde sosyal politikanın ana ilkesini oluşturan bir sosyal vatandaşlık hakkı olarak sosyal politika fikrinden önemli bir kopuşu ifade etmektedir. Bununla birlikte, küresel piyasa toplumunda sosyal politika, piyasaya karşı koruma sağlamak yerine piyasaya daha fazla katılımı artırmak için piyasa içinde çerçevelenmektedir. Bu nedenle sosyal politika, refahın dağılımında piyasa hegemonyası kurarak neo-liberal dönüşümü ilerletmektedir (Rake, 2001, s.210). Bu ilerleme girişimciliği desteklemekte ve istihdamı artırmaktadır.

İstihdam açısından sosyal politika

Sosyal Politikaya geniş anlamda bireylerin yaşamları boyunca karşılaştıkları ya da karşılaşılabilecekleri bireysel, sosyal ve ekonomik nitelikli riskler ve sorunlarla ilgilenen ve çözüm arayışıyla uğraşan bir bilim dalı olarak bakılsa da çıkış noktasında işgücü piyasalarıyla ilgili sorunlara çözüm bulmak, istihdamı arttırma ve dengeyi sağlamak bulunmaktadır. Sosyal politikada kamu müdahalesi kuşkusuz çok önemlidir. Başta devlet olmak üzere istihdamın ve işçinin korunmasında kamu organlarınca alınacak tedbirler ilk sırada yer almaktadır. Bu dengenin sağlanmasında bazı araçlar kullanılmaktadır. Devletin kamu müdahalesi kapsamında kullanmış olduğu araçların birisi yasal düzenlemeler olup diğeri ise kamu organları ya da kamu kurumlarıdır. Öncelikle devlet, mevzuat çıkararak çalışanlar ve işverenler arasındaki ilişkinin sınırlarını belirler, diğer taraftan iş ve işçi bulma kurumu, sosyal sigorta kurumu, KOSGEB gibi bazı kurumlar oluşturarak çalışma hayatına müdahale sağlamaktadır. Böylece doğrudan veya dolaylı olarak çalışma şartlarına ve ilişkisine yönelik tedbirler almaktadır.

Sosyal politikaların evrensel boyutta standartlarının belirlenmesinde uluslararası sosyal politikanın tarafları son derece önem arz etmektedir. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO),

Birleşmiş Milletler (UN), Avrupa Birliği ve Uluslararası düzeyde sendikal örgütlenmeler ön planda olan aktörlerdir. Çalışma hayatında sosyal barışın, adaletin sağlanmasında benimsemiş oldukları ilke ve kurallar işgücü piyasalarına yönelik normların ve hedeflerin belirlenmesinde önemlidir. Bir örnek vermek gerekirse Avrupa Birliğinin istihdam stratejisi (European Council, 2022) temel dört strateji altında incelenmektedir. Girişimciliği geliştirme: “bu amaç doğrultusunda, küçük işletmeler için iş kurmanın kolaylaştırılması ve önlerine çıkacak engellerin kaldırılması için destek olma sürecini yönetmenin kolaylaştırılması, iş kurma sürecinde fırsatların kullanılması ve istihdam için vergi sisteminde kolaylıkların sağlanması gerektiği belirtilmiştir.” İstihdamın yaygınlaştırılmasında ulusal ya da uluslararası mevzuat düzenlemeleri çalışma hayatının huzurunun ve istikrarının sağlanması, girişimciliğin özendirilmesi ve gerekli finans araçlarının sağlanacağı sistemin geliştirilmesi, kendi işini kuracak küçük girişimcinin mevzuat bakımından bir engelin olması halinde bu engelin kaldırılması sosyal politikanın istihdam boyutunda önemli çözüm noktalarını oluşturmaktadır. Türkiye’de istihdam sorununun çözümünde de girişimcilere sağlanması gereken eğitim, kredi desteklerinin ve örgütlenme yeterliliğinin sağlanması günümüzde bu alanda sosyal politika müdahalesinin ağırlıklandırılması gereken alanlarını ifade etmektedir.

Girişimcilik

Genel bir kabulle ekonomik büyümenin itici gücü olarak ifade edilen girişimcilik hem istihdam yaratma hem katma değer oluşturma hem de değişimi tetikleyip yeniliğin yaygınlaşmasına alan açan rolü bakımından son derece önemlidir (Fleckenstein, 2011, s.555). Günümüzde küreselleşme, yeni teknolojilerin gelişimi, rekabetin artması, müşteri taleplerinin değişmesi gibi nedenler girişimciliği üretimin kilit unsuruna dönüştürerek, girişimciliğin desteklenmesi noktasında dünya ülkelerinin çeşitli uygulamalar geliştirilmesini gerekli kılmıştır (Ram vd., 2017, s.4).

Girişimcilik kavramına ilişkin alanyazın incelendiğinde, kavramın 1911 yılında Schumpeter tarafından kaleme alınan “The Theory of Economic Development” başlıklı eseriyle alanyazında yer edindiği görülmektedir (Schumpeter, 2021, s.29). Schumpeter’e göre girişimcilik, yenilik, yaratıcılık, değişim gibi olgularla beslenip hayata geçirilen iktisadi bir eylem olarak tanımlanmaktadır. Schumpeter, yenilik ve yaratıcılık unsurlarıyla beslenmemiş eylemlerin girişimcilik olarak tanımlanamayacağını önemle vurgulamakta ve bu unsurların girişimciliğin ön koşulu olduğunu ileri sürmektedir. Ekonomik ve toplumsal gelişim için yenilik ve değişimin olmazsa olmaz öneme sahip olduğunu ileri süren Schumpeter, girişimci bireyleri yalnızca iktisadi aktörler olmanın ötesinde bir yere konumlandırarak, sosyolojik gelişim noktasında da rol sahibi kişiler olarak değerlendirmiştir (Sinclair vd., 2018, ss.10-11).

Sosyo-ekonomik verilerin girişimciliğin artışından pozitif yönlü etkilendiği, toplumun refah düzeyinin girişimciliğin artışına bağlı olarak belirgin bir şekilde arttığı kaydedilmektedir. Girişimcilik teşviklerinin yoğun olduğu ülkelere bakıldığında buralarda yatırım noktasında görülür bir artış olduğu ve bu durumun sonucu olarak da istihdam oranlarının belirgin artış gösterdiği gözlenmektedir (Marlow, 2006, s.397). Ayrıca dünya ekonomisi ve siyasetinde söz sahibi olmayı başaran ülkelerin ortak noktalarından birinin de yaygın girişimcilik uygulamaları olduğu vurgulanmaktadır (Jenson, 2017, s.31). Girişimciliğin doğasında bulunan belirsizlik durumunun yarattığı risk halinin, politik uygulamalarca bertaraf edilmediği ülkelere girişimcilik eğiliminin

düşük seviyelerde kaldığı, yapılan araştırmalarla ortaya konulmaktadır (Sepulveda, 2015, s.842). Başarısız olma ya da kazanç kaybetme riskinin yüksekliği, bireyleri girişimcilikten uzaklaştırmakta ve ücretli çalışan olmaya yönlendirmektedir (Colyvas, 2007, s.474). Yine hastalık ve iş yapamama durumu, sosyal güvenlik primlerinin yüksekliği, ücretli çalışanlara tanınan birtakım ayrıcalıkların girişimcilere tanınmaması, yüksek oranlı harcama ve vergiler vb. durumlar girişimciliğin yayılımı noktasında önemli engellere dönüşebilmektedir (Leff vd., 2009, s.481).

Bu bağlamda kamu politikalarının söz konusu engeller doğrultusunda şekillendirilmesi, girişimciliğin cazip hale gelmesine olanak sunan uygulamaların hayata geçirilmesi, girişimcilik ile yaratılacak sosyal ve iktisadi kalkınmayı mümkün kılabilir (Thornton, 1999, s.20). Sosyal güvenlik politikaların girişimciliğe elverişli hale getirilmesi noktasında, prim oranlarının düşürülmesi, iş kurma maliyetlerinin aşağı çekilmesi, sermaye desteği sunulması, girişimci bireylerin sosyal güvenlik uygulamaları bağlamında kamu tarafından desteklenmesi, ortaya çıkması muhtemel olumsuz senaryolarda kişinin korunması gibi birtakım politik düzenlemeler, girişimciliğin önündeki engellerin kalkması ve girişimci eğilimin artması noktasında önemli etkiler yaratabilmektedir (Chandra ve Paras, 2021, s.1858).

Yöntem

Araştırma modeli

Sosyal politikalar büyük ölçüde girişimciliği etkilemektedir. Özellikle iklim değişikliği nedeniyle devlet politikası olarak birçok girişimin desteklenmesi neticesinde yeşil enerji alanında girişimcilik faaliyetlerindeki patlama bu gerçeği gözler önüne sermektedir. Ayrıca bu alanda yapılan araştırma geliştirme faaliyetleri de girişimlere ve paralel olarak artış göstermektedir. Çalışma ülkemizde yapılan girişimcilik ve sosyal politikaları konu edinen çalışmaların uluslararası alanyazındaki yerini belirlemeyi ve Türkiye adresli yayınların etkinliğini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Yapılan çalışma ile birlikte girişimcilik ve sosyal politikalar konusunda Türkiye’de yer alan alanyazındaki eksiklerin belirlenmesi ve yeni çalışmalara rehberlik etmesi beklenmektedir.

Bu kapsamda girişimciliğin gelişmesi için sosyal politikaların büyük etmen olduğu günümüzde, Dünya’da yapılan çalışmaların incelenmesi ve bu çalışmalar içerisinde Türk akademisyenlerin durumunu belirlemek amacıyla bu çalışma yapılmıştır. Makalelerin endekslediği birçok veri tabanı günümüzde bulunmaktadır. Bu veri tabanları içerisinde Web of Science veri tabanı Social Sciences Citations Index (SSCI), Science Citations Index Expanded (SCI-Exp.), Emerging Sources Citation Index (ESCI) gibi endeksleri içermesi ile ön plana çıkmaktadır. Diğer önemli bir veri tabanı Scopus olup, Elsevier tarafından yönetilmekte ve 2004 yılından beri hizmet vermektedir. WoS’un 1900 yıllardan itibaren hizmet verdiği düşünüldüğünde Scopus veri tabanının yeni olduğu söylenebilir. Araştırmaya başlamadan önce her iki veri tabanında da gerekli incelemeler yapılmış, Scopus’ta 109 esere WoS’ta ise 223 makaleye ulaşılmış ile çalışmanın verileri Web of Science veri tabanından alınmıştır. Verilerin toplanması için “social policy” and “entrepreneurship” kelimeleri aratılarak ortaya çıkan sonuçlar incelenmiştir. Filtreleme yapılarak sadece İngilizce makaleler incelemeye alınmış ve 223 makaleye ulaşılmıştır.

Araştırma evreni

WoS veri tabanından 223 makaleye ulaşılmış, makaleler 1982 ile 2022 yılları arasında toplam 147 dergide yayınlanmıştır. Yazılan makalelerde 11.965 yayına atıf yapılmış, 3.320 eserden ise atıf alınmıştır. Araştırma evreninde kullanılan makalelere ilişkin genel bilgiler Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Makale Verileri

Değişkenler	Veri Sonuçları
Veri Seti Hakkında Ana Bilgiler	
Zaman Aralığı	1982:2022
Kaynaklar	147
Makale Sayısı	223
Yıllık Yayınlanan Ortalama Makale Sayısı	5,79
Yıl Başına Düşen Ortalama Makale Sayısı	5,47
Makale Başına Düşen Atıf Sayısı	14,91
Atıf Sayısı	11.965
Doküman İçeriği	
Anahtar Kelimeler + (ID)	582
Yazarın Anahtar Kelimeleri (DE)	767
Yazarlar	
Yazarlar	1.604
Tek yazarlı dokümanların yazarları	57
Yazar İşbirliği	
Tek yazarlı dokümanlar	61
Doküman Başına Ortak Yazarlar	7,57
Uluslararası ortak yazarlık %	30,04
Döküman Türü	
Makale	193
Makale: Kitap Bölümü	26
Makale: Erken Erişim	4

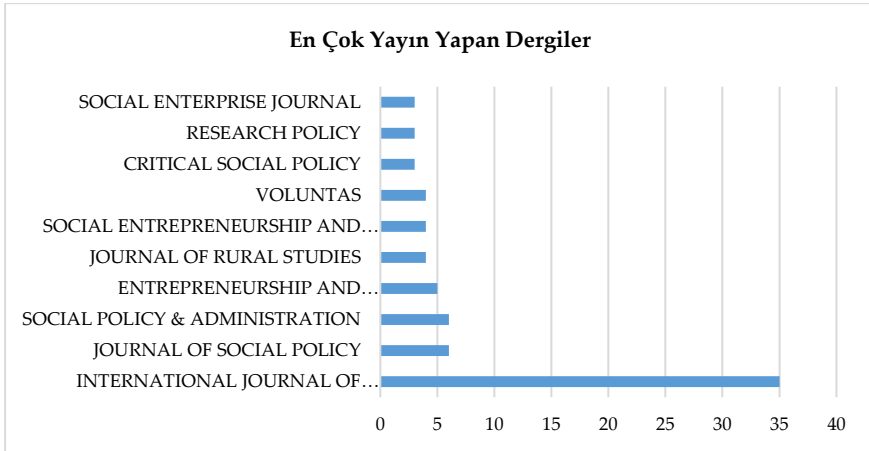
Verilerin analizi

Bibliyometrik analiz, belirli bir konu veya alanla ilgili tüm yayınları kapsayarak temel araştırmaları veya yazarları ve bunların ilişkilerini tanımlayabilen bilimsel bir bilgisayar destekli inceleme metodolojisidir (Han vd., 2020, s.1). Bir alanyazının bibliyometrik analizi, bilimsel çalışmanın niceliği ve kalitesi hakkında nesnel bilgi ve bilginin çok önemli bir kaynağıdır (İqbal vd., 2019, s.1122). Genellikle “bilim haritası” olarak adlandırılan bibliyometrik ağları görselleştirme fikri, bibliyometrik araştırmaların ilk günlerinden beri ciddi bir ilgi görmüştür. Görselleştirme, yayınlar veya dergiler arasındaki alıntı ilişkileri ağlarından araştırmacılar arasındaki ortak yazarlık ilişkileri ağlarına veya anahtar kelimeler arasındaki ortak oluşum ilişkileri ağlarına kadar çok çeşitli bibliyometrik ağları analiz etmek için güçlü bir yaklaşım haline gelmiştir (van Eck ve Waltman, 2014, s.298). Yapılan sorgulama sonucunda elde edilen veriler bibtex formatında WoS veri tabanından indirilerek, R 4.2.2 paket programı eklentisi olan bibliometrix ile incelenmiştir. Bibliometrix ücretsiz olması ve verilerin herkes tarafından tekrar sorgulanması konusunda avantaj sağladığı için tercih edilmiştir. Benzer analizleri yapabilmek Nvivo ücretli olması sebebiyle tercih edilmemiştir. Ücretsiz olan ve benzer

analizler üreten VOSviewer'da Bibliometrix'e göre daha az analiz ve yöntem içermesi nedeniyle tercih edilmemiştir.

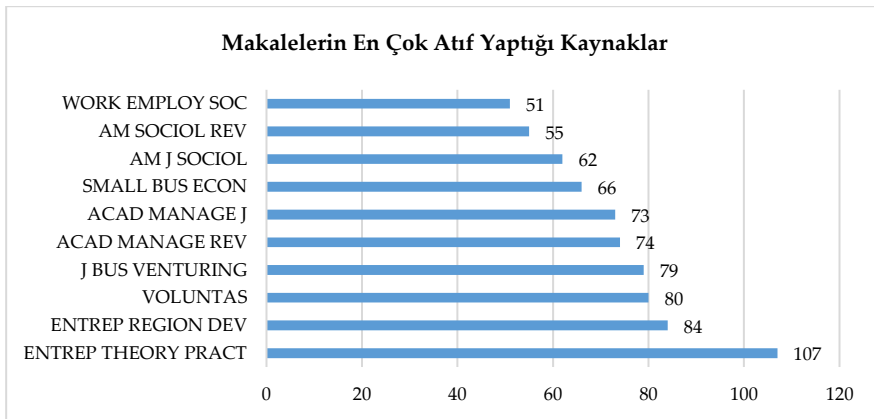
Bulgular

Bir bibliyometrik ağ, karmaşık düğümler ve bağlantılar aracılığıyla, nicel verilerin nitel sonuçlara dönüştürülmesine izin veren bibliyometrik bilgilerin çoklu etkileriyle görsel temsili olarak tanımlanmaktadır (van Eck ve Waltman, 2010, s.524). Bu kapsamda en çok yayın yapan dergilerin belirlenmesi ile birlikte dergilere, yazarlara, atflara, anahtar kelimelere ve ülkelere yönelik analizler yapılacaktır. En çok yayın yapan dergilere ilişkin bilgiler Şekil 1'de sunulmuştur.

Şekil 1. En Çok Yayın Yapan Dergiler

1982 ile 2022 yılları arasında sosyal politikaların girişimciliğe olan etkisini inceleyen 147 farklı dergide toplam 223 adet makale yayınlanmıştır. Toplam 223 makalenin 73 adedi Şekil 1'de belirtilen 10 dergi tarafından yayınlanmıştır. 73 makale toplam sayının %32,74'e tekabül etmektedir. En çok yayın yapılan "International Journal of Sociology and Social Policy" dergisi toplam 35 yayın ile toplam yayınların tek başına 15,70'ini oluşturmaktadır. "International Journal of Sociology and Social Policy" dergisi Emerald Publishing tarafından 1981 yılından beri yayınlanan bir dergi olup Emerging Source Citation Index ve Scopus atıf dizininde endekslenmektedir.

Şekil 2. Makalelerin En Çok Atıf Yaptığı Kaynaklar

İncelenen yayınların en çok atıf yaptığı dergilerin başında “Entrepreneurship Theory and Praticce” gelmektedir. Söz konusu dergi Social Science Citation Index atıf dizininde yer almakta olup Sage Publication tarafından yayınlanmakta, 107 atıfla birinci sırada yer almaktadır. En çok atıf yapılan ilk 10 dergi toplam atıfların %5,61’ini almıştır. 223 makale içerisinde toplam 11.965 adet atıfa yer verilmiştir. Ortalama makale başı olduğu 53,65 atıf yapılmıştır.

Tablo 2. Bradford Saçılım Yasasına Yayın Tablosu

Sıra	Dergi İsmi	Frekans	Kümülatif Frekans	Bölge
1	International journal of sociology and social policy	35	35	Bölge 1
2	Journal of social policy	6	41	Bölge 1
3	Social policy ve administration	6	47	Bölge 1
4	Entrepreneurship and sustainability issues	5	52	Bölge 1
5	Journal of rural studies	4	56	Bölge 1
6	Social entrepreneurship and innovation in rural Europe	4	60	Bölge 1
7	Voluntas	4	64	Bölge 1
8	Critical social policy	3	67	Bölge 1
9	Research policy	3	70	Bölge 1
10	Social enterprise journal	3	73	Bölge 1
11	Administration ve society	2	75	Bölge 1

Bradford Saçılım Yasası, belirlenen bir konunun hangi dergiler tarafından yayınlandığını ve dağılımını gösteren alanyazının araştırılmasında ve tasnifinde kolaylık sağlayan bir yöntemdir. Söz konusu yasaya göre makaleler üç farklı bölgede toplanmıştır. Çekirdek kaynak olarak tabir edilen ilk 11 eser toplam eserlerin %33.63’nü oluşturmaktadır.

H-indeksi, bir yazarın veya kaynağın ürettiği yayınların ve yayınlara karşı aldıkları atıfların bilimsel olarak karşılaştırılmasını sağlayan bibliyometrik bir gösterge birimi olarak kullanılmaktadır. Kısaca h-indeksi yayınların görünürlüğü ve niceliği hakkında bilgi vermektedir (Bornmann ve Daniel, 2007, s.1382). G-indeksi, h- indeksinin iyileştirilmesi amacıyla bir dizi makalenin küresel atıf performansının daha sağlık ölçülmesinin sağlamıştır. Bu kapsamda $g \geq h$ 'ye göre daha yüksek veya eşit sonuçlar vermektedir (Egghe, 2006, s.131). M-indeks h-indeksin yayının yaşına göre düzeltilmesini içermektedir. Zamanı göz önüne alması sebebiyle h-indeksine göre üstünlüğü bulunmaktadır (von Bohlen und Halbach, 2011, s.194). Makalelerin yayınlandığı dergilerin h/g/m indekslerine ilişkin bilgiler Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3. Dergilerin h/g/m İndeks Tablosu

Dergi İsmi	h indeks	g indeks	m indeks	Toplam Atıf Sayısı	Yayın Sayısı	Konu Hakkında Yayınlanan İlk Makalenin Tarihi
International journal of sociology and social policy	14	19	0,824	421	35	2006
Journal of social policy	5	6	N/A	81	6	N/A
Social policy ve administration	4	6	0,500	122	6	2015
Critical social policy	3	3	0,231	31	3	2010
Journal of rural studies	3	4	0,500	119	4	2017
Research policy	3	3	0,167	307	3	2005

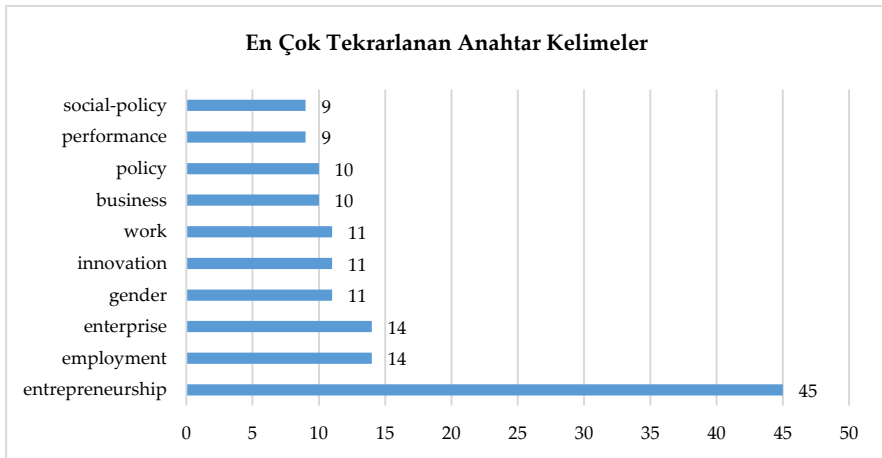
Voluntas	3	4	0,429	58	4	2016
Administration ve society	2	2	0,500	6	2	2019
African diaspora direct investment: Establishing the economic and socio- cultural rationale	2	2	0,400	4	2	2018
Entrepreneurship and sustainability issues	2	2	0,500	7	5	2019

Yayın yapan dergilerin h/g/m indeksinin dergilerin yayın sayısına uyumlu olarak etkilendiği söylenebilir. Söz konusu indekslerin yayınların performansını ölçtüğü için bu etkinin olduğu görülmektedir. Benzer bir etki yazarlar içinde geçerlidir. Yazarlara ilişkin h/g/m indeks bilgileri Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Yazarların h/g/m İndeks Tablosu

Yazar	h indeks	g indeks	m indeks	Toplam Atıf	Toplam Sayısı	Yayın İlk Tarihi
Villares-Varela, M.	5	7		232	7	N/A
Chandra, Y.	4	5		33	5	N/A
Cheng, Z.	3	4	1,500	42	4	2021
Colyvas, J.A.	3	3	0,188	294	3	2007
Essers, C.	3	3	0,375	31	3	2015
Jones, T.	3	5		189	5	N/A
Khan, E.A.	3	3	0,375	269	3	2015
Lang, R.	3	8	0,429	74	8	2016
Ram, M.	3	5		189	5	N/A
Smith, R.	3	3	0,250	48	3	2011

Yazarların h/g/m indeksinin atıf sayısına göre farklılık gösterdiği görülmektedir. Atıf sayısının artması ile birlikte yazarların bulunduğu sıralardan daha yukarıya yönlü hareket ettiği söylenebilir. Örneğin Lang, R. Tarafından 8 eser ortaya konulmasına rağmen atıf sayısının 74 olması sebebiyle alt sıralarda kaldığı görülmektedir. Yazarlar için h/g/m indeksinin yayın performansı ile birlikte başkaları tarafından yapılan atıf performansını da içermesinin yayınlarının niceliği ve niteliği hakkında bir öngörü oluşturduğu söylenebilir.

Şekil 3. En Çok Tekrarlanan Anahtar Kelimeler

Tematik harita incelendiğinde 8 adet ile en çok yayını yapan Lang'in birçok farklı dergide yayın yaptığı, sosyal politika kavramına ağırlıklı olarak vurgu yaptığı görülmektedir. 7 adet ile en çok yayın yapan Villares-Varela'nın tek bir dergide bütün eserlerini yayınladığı ve girişimciliğe vurgu yaptığı belirlenmiştir.

Yazılan eserlerin sorumlu yazarlarının bulunduğu ülkeler incelendiğinde 223 makale içerisinde Birleşik Krallık'tan 55 adet makalenin bulunduğu görülmektedir. 55 adet makalenin 44 âdeti aynı ülke yazarları (SCP) tarafından kaleme alınırken, 11 adet makale farklı ülkelerden yazarlarca (MCP) kaleme alınmıştır. Sorumlu yazarların bulunduğu ülkeye göre dağılımı Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5. Sorumlu Yazarların Bulunduğu Ülkelere Göre Makalelerin Dağılımı

Ülke	Makale Sayısı	SCP	MCP	Frekans	MCP Oranı
Birleşik Krallık	55	44	11	0,247	0,200
ABD	24	20	4	0,108	0,167
Avustralya	18	11	7	0,081	0,389
Çin Halk Cumhuriyeti	16	6	10	0,072	0,625
Rusya	12	10	2	0,054	0,167
Almanya	11	2	9	0,049	0,818
Belçika	7	6	1	0,031	0,143
Polonya	6	5	1	0,027	0,167
Avusturya	5	2	3	0,022	0,600
Kanada	5	3	2	0,022	0,400

Alanyazında yayınlanan makalelere karşılık ülkelerin aldığı atıf sayısı da önemli bir değişkeni oluşturmaktadır. Ülkelerin aldığı toplam atıf sayıları Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6. Ülkelerin Aldığı Toplam Atıf Sayısı

Ülke	Toplam Atıf	Makale Başına Atıf Ortalaması
ABD	1.170	48,75
Birleşik Krallık	856	15,56
Almanya	236	21,45
Avustralya	186	10,33
Belçika	125	17,86
Çin Halk Cumhuriyeti	95	5,94
Kanada	78	15,60
Polonya	68	11,33
Avusturya	63	12,60
Yunanistan	59	19,67

223 eserin aldığı toplam 3.320 adet atfın büyük çoğunluğunu tek başına Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan yazarlara yapıldığı görülmektedir. En çok eserin Birleşik Krallık tarafından ortaya konulmasına rağmen en çok atfın ABD'li yazarlara yapılması nitelik ve nicelik olarak ABD'li yazarların eserlerinin daha iyi olduğunu düşündürmektedir.

Sonuç

Yapılan çalışmada sosyal politikalar, girişimciliği geliştiren bir unsur olarak değerlendirilmiştir. Bu kapsamda Web of Science veri tabanında yer alan sosyal politika ve girişimciliği beraber konu alan eserler değerlendirilmiştir. Veri tabanında bulunan 223 adet İngilizce makale incelenmiştir. Yapılan incelemede 223 makale içerisinde 1.604

yazar yer almış ve bu yazarlardan sadece 6'sı Türkiye adresli yayın yapmıştır. Web of Science veri tabanı dışında Türkiye'de sosyal politika ve girişimciliği değerlendiren eserlerin sayısı fazla (Arslan, 2017; Ateş, 2020; Efe, 2017; Karabacak, 2013; Küçükali, 2013; Şemşit ve Taş, 2020; Ünal, 2021; Yıldırım, 2018) olmasına rağmen bu çalışmaların ulusal düzeyde kaldığını söylemek mümkündür. Aslında SSCI, ESCI veya Scopus düzeyinde yayın yapabilecek nitelikte ve kalitede yayınların olmasına rağmen yaşanan bu durum potansiyelini kullanamamak olarak isimlendirilebilir. Bu nedenledir ki 1982 ile 2022 yılları arasında yapılan yayınlar incelendiğinde ülkemize yapılan atıfların ve uluslararası alanyazına akademisyenlerimizin katkısı çok sınırlı kalmıştır.

İncelenen makaleler kapsamında alanyazında yurtdışında sosyal politika boyutunun daha az değerlendirildiği, kelime bulutu ve diğer destekleyici analizler ile tespit edilmiştir. Türkiye'de yayınlanan eserlerde ise sosyal politikanın daha çok öncelik kazandığı söylenebilir. Söz konusu bu farklılığın gelişmişlik seviyesi ve devletlerin ekonomide ki katkı oranları ile açıklamak mümkündür. Türkiye'de özellikle sosyal devlet anlayışının benimsenmiş olması ve Anayasanın 166-168 maddeleri kapsamında devlete bazı ekonomik düzenleme görevlerinin yüklendiği görülmektedir (Orer, 2016, s.370-371). Türkiye'de bulunan Kamu İktisadi Teşebbüslerinin de bu amaçla kullanıldığını söylenebilir (Çakır, 2002, s.117). Yazarlarında bu durumdan etkilendiği belirtmek mümkündür.

Yayınlar incelendiğinde yurtdışında yazarların spesifik bir konuda uzmanlaşarak kendilerini o konuda geliştirdiği ve bu kapsamda birçok eser ürettiği görülmektedir. Richard Lang tarafından girişimcilik ve sosyal politikayı konu edinen 8 eserin ortaya konulması, uluslararası hakemli dergilerde yayınlanması ve aldığı atıflar uzmanlaşmaya olan ihtiyacı ön plan çıkarmaktadır. Türkiye'de de spesifik alanlarda uzmanlaşmaya ve akademisyenlerin bu alanlara yoğunlaşmasına ihtiyaç olduğu söylenebilir. Yurtdışında nitelikli dergilerde yayın yapılması ve atıf alınabilmesi için uzmanlaşma bir zorunluluktur. Özellikle üniversite derecelendirme kuruluşları nezdinde ilk 500'de yer alan üniversite sayımızın giderek azaldığı düşünüldüğünde bu ihtiyaç daha da artmaktadır (Karadağ, 2021, s.302).

Elde edilen bulgular, girişimcilik ve sosyal politika kavramlarına yoğunlaşan ülkelerin genel anlamda girişimcilik kavramını yaygınlaştırmayı başaran, ekonomik anlamda gelişmiş ülkeler olduğunu, aynı zamanda bu ülkelerin sosyal politika ve güvence noktasında da önemli yol kat ettiklerini göstermektedir. Bu noktadan hareketle, kitle hareketlerinin amaca uygun yapılanmasını sağlamada akademik perspektifin ve bu perspektife kayıtsız kalmayan kamu aklının birlikte var olmasının önemini vurgulamak yerinde olacaktır.

Yapılan çalışmanın sadece Web of Science veri tabanına bağlı kalması bir eleştiri ve kısıt oluşturmaktadır. Scopus gibi diğer veri tabanlarında çalışmada incelenmesi mümkün iken özellikle nitelikli yayınlara ulaşmak adına sadece Web of Science veri tabanına yoğunlaşılmıştır. Bildiri ve kitapların kaliteleri ve değerlendirme şekilleri hakkında eleştirel bazı unsur olması sebebi ile çalışmada sadece makalelere odaklanılmıştır.

Bibliyometrik analizler son on yıldır özellikle çeşitli yazılımların gelişmesi ile birlikte akademik dünyada kendisine genişleyen bir alan bulmaya başlamıştır. Ülkemizde yapılan çalışmalar bazında bakıldığında girişimciliği ve sosyal politikaları beraber inceleyen bir eser bulunmamaktadır. Ancak girişimciliği, kadın girişimciliği kendi

içerisinde inceleyen (Genç, 2022; Işık vd., 2019; Sipahi ve Genç, 2022; Yumuşak, 2019), sosyal politikaları kendi dinamikleri (Aynacı, 2022; Acar ve Yaman, 2020; Kırdar ve Benli, 2020) ile inceleyen ayrı ayrı eserler bulunmaktadır. Uluslararası alanyazında da sosyal girişimcilik kavramının (Carradore, 2022; Klarin ve Suseno, 2022; Luc vd., 2020) yaygın olduğu benzer bir çalışmanın bulunmadığı görülmüştür. Gelecekte yapılacak olan çalışmalarda teknoloji ve inovasyonunda dâhil edilerek çalışmanın genişletilmesi sağlanabilir. Yapılan çalışmada R Analiz programı kullanılmış ancak bibliyometrik analiz yapan VOSviewer gibi programlar ile de benzer çalışmalar yapılabilir. Farklı programlarla ile aynı veya benzer çalışmayı yaparak alanyazına katkı sağlamak ve geliştirmek mümkündür.

Değerlendirme	İki Dış Hakem / Çift Taraflı Körleme
Etik Beyan	Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.
Benzerlik Taraması	Yapıldı – Ithenticate
Etik Bildirim	itobiad@itobiad.com
Çıkar Çatışması	Çıkar çatışması beyan edilmemiştir.
Finansman	Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır.
Yazar Katkıları	Çalışmanın Tasarlanması: 1. Yazar (%40), 2. Yazar (%35), 3. Yazar (%25) Veri Toplanması: 1. Yazar (%30), 2. Yazar (%30), 3. Yazar (%40) Veri Analizi: 1. Yazar (%30), 2. Yazar (%30), 3. Yazar (%40) Makalenin Yazımı: 1. Yazar (%40), 2. Yazar (%35), 3. Yazar (%25) Makale Gönderimi ve Revizyonu: 1. Yazar (%40), 2. Yazar (%35), 3. Yazar (%25)

Peer-Review	Double anonymized - Two External
Ethical Statement	It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.
Plagiarism Checks	Yes - Ithenticate
Conflicts of Interest	The author(s) has no conflict of interest to declare.
Complaints	itobiad@itobiad.com
Grant Support	The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research.
Author Contributions	Design of Study: 1. Author (%40), 2. Author (%35), 3. Author (%25) Data Acquisition: 1. Author (%40), 2. Author (%35), 3. Author (%25) Data Analysis: 1. Author (%30), 2. Author (%30), 3. Author (%40) Writing up: 1. Author (%40), 2. Author (%35), 3. Author (%25) Submission and Revision: 1. Author (%40), 2. Author (%35), 3. Author (%25)

Kaynakça | References

- Acar, B. ve Yaman, Ö.M. (2020). 1923-2018 Yılları Arasında Üretilen “Suç ve Çocuk” Temalı Akademik Çalışmaların Bibliyometrik Analizi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 20 (46), 55-82. doi:10.21560/spcd.v20i54504.532935
- Akyüz, F. (2012). *Türkiye’de Kapitalizmin ve Sosyal Güvencesizliğin İnşası*. İstanbul: Sosyal Araştırmalar Vakfı.
- Altan, Ö. Z. (2007). *Sosyal Politika*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Arslan, H. (2017). Sosyal Politika Aracı Olarak Vakıflar ve İstihdam Etkisi. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, 63, 396-417.
- Ates, M. (2020). Sosyal Politika ve Sosyal Refah Açısından Türkiye’de Sosyal İnovasyon ve İyi Uygulama Örnekleri. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 20(47), 441-472. doi:10.21560/spcd.vi.559147
- Aynacı, C. (2022). Sosyal Sermayenin Akademik Yolculuğu: “YÖK-Tez” Örneğinde Bibliyometrik Bir Analiz. *PESA Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8 (1), 42-57.
- Bornmann, L. ve Daniel, H.-D. (2007). What do we know about the h index? *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 58(9), 1381-1385. doi:10.1002/asi.20609
- Carradore, M. (2022). Academic research output on social capital: a bibliometric and visualization analysis. *International Journal of Sociology and Social Policy*, 42 (13/14), 113-134. doi:10.1108/IJSSP-11-2022-0281
- Chandra, Y. ve Paras, A. (2021). Social entrepreneurship in the context of disaster recovery: Organizing for public value creation. *Public Management Review*, 23(12), 1856-1877. doi:10.1080/14719037.2020.1775282
- Colyvas, J. A. (2007). From divergent meanings to common practices: The early institutionalization of technology transfer in the life sciences at Stanford University. *Research Policy*, 36(4), 456-476. doi:10.1016/j.respol.2007.02.019
- Çakır, T. (2002). Türkiye’de KİT’lerin sorunları ve çözüm yolları. *Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 18(1), 117-124.
- Efe, A. (2017). İslam’da Sosyal Politika Kapsamında Sosyal Girişimciliğin Değerlendirmesi. *Yönetim Ekonomi Edebiyat İslami ve Politik Bilimler Dergisi*, 2(1), 47-72. doi:10.24013/jomelips.305650
- Egghe, L. (2006). Theory and practise of the g-index. *Scientometrics*, 69(1), 131-152. doi:10.1007/s11192-006-0144-7
- Esping-Andersen, G. ve Korpi, W. (1984). *Social policy as class politics in post-war capitalism: Scandinavia, Austria and Germany*. In Order and Conflict in Contemporary Capitalism. Oxford: Clarendon Press.
- European Council (2022). Competitiveness Council (Internal market and industry), 1 December 2022. Erişim Adresi: <https://www.consilium.europa.eu/en/meetings/compet/2022/12/01/>
- Fleckenstein, T. (2011). The Politics of Ideas in Welfare State Transformation: Christian Democracy and the Reform of Family Policy in Germany. *Social Politics: International Studies*

in *Gender, State ve Society*, 18(4), 543–571. doi:10.1093/sp/jxr022

Genç, G. (2022). Examination of Postgraduate Theses in Turkey within the Scope of Social Enterprise/Entrepreneur/Entrepreneurship: A Bibliometric Analysis. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (2), 961-979. doi:10.18506/anemon.1096694

Han, J., Kang, H.-J., Kim, M. ve Kwon, G. H. (2020). Mapping the intellectual structure of research on surgery with mixed reality: Bibliometric network analysis (2000–2019). *Journal of Biomedical Informatics*, 109, 103516. doi:10.1016/j.jbi.2020.103516

Hotar, N. (2021). Sosyal politikada yeni ufuklar. *Çalışma İlişkileri Dergisi*, 12(1), 1–23.

Iqbal, W., Qadir, J., Tyson, G., Mian, A. N., Hassan, S. ve Crowcroft, J. (2019). A bibliometric analysis of publications in computer networking research. *Scientometrics*, 119(2), 1121–1155. doi:10.1007/s11192-019-03086-z

Işık, C., Günlü Küçükaltan, E., Kaygalak Çelebi, S., Çalkın, Ö., Enser, İ. ve Çelik, A. (2019). Turizm ve Girişimcilik Alanında Yapılmış Çalışmaların Bibliyometrik Analizi. *Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi*, 3 (1), 119-149. doi: 10.32572/guntad.519018

Iversen, T. ve Soskice, D. (2001). An Asset Theory of Social Policy Preferences. *American Political Science Review*, 95(4), 875–893. doi:10.1017/S0003055400400079

Jenson, J. (2017). Modernising the European Social Paradigm: Social Investments and Social Entrepreneurs. *Journal of Social Policy*, 46(1), 31–47. doi:10.1017/S0047279416000428

Karabacak, Y. (2013). Sosyal Politika Aracı Olarak Vergilemenin İşlevleri: Türkiye Örneği. *İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mecmuası*, 62(2), 223-252.

Karadağ, E. (2021). Academic (dis)qualifications of Turkish rectors: Their career paths, H-index, and the number of articles and citations. *Higher Education*, 81(2), 301–323. doi:10.1007/s10734-020-00542-1

Kırdar, E. ve Benli, A. (2020). Sosyal Güvenlik Dergisi'nde Yayımlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi. *SGD-Sosyal Güvenlik Dergisi*, 10 (1), 197-216. doi: 10.32331/sgd.753112

Klarin, A. ve Suseno, Y. (2022). An Integrative Literature Review of Social Entrepreneurship Research: Mapping the Literature and Future Research Directions. *Business&Society*, Erken Görünüm. doi:10.1177/00076503221101611

Küçükali, A. (2013). Sosyal Politika Uygulamalarında Kalkınma Ajansları: KUDAKA Örneği. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 27(3), 205–220.

Leff, H. S., Chow, C. M., Pepin, R., Conley, J., Allen, I. E. ve Seaman, C. A. (2009). Does One Size Fit All? What We Can and Can't Learn From a Meta-analysis of Housing Models for Persons With Mental Illness. *Psychiatric Services*, 60(4), 473–482. doi:10.1176/ps.2009.60.4.473

Luc, P.T., Lan, P.X., Le, A.N.H. & Trang, B.T. (2022) A Co-Citation and Co-Word Analysis of Social Entrepreneurship Research. *Journal of Social Entrepreneurship*, 13 (3), 324-339, doi:10.1080/19420676.2020.1782971

Mares, I. ve Carnes, M. E. (2009). Social Policy in Developing Countries. *Annual Review of Political Science*, 12(1), 93–113. doi:10.1146/annurev.polisci.12.071207.093504

Marlow, S. (2006). A safety net or ties that bind? Women, welfare and self-employment. *International Journal of Sociology and Social Policy*, 26(9/10), 397–410. doi:10.1108/01443330610690541

McClelland,AM, A., Smyth, P. ve Marston, G. (2020). *Social Policy in Australia: Understanding*

for action (4. Baskı). Oxford: Oxford University Press.

Orer, G. (2016). Ekonomik Kamu Düzeni ve Devletin Ekonomiye Müdahalesi. *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, 6, 363–393.

Rake, K. (2001). Gender and New Labour's Social Policies. *Journal of Social Policy*, 30(2), 209–231. doi:10.1017/S0047279401006250

Ram, M., Jones, T. ve Villares-Varela, M. (2017). Migrant entrepreneurship: Reflections on research and practice. *International Small Business Journal*, 35(1), 3–18. doi:10.1177/0266242616678051

Schumpeter, J. A. (2021). *Kapitalizm Sosyalizm ve Demokrasi* (4. Baskı). Ankara: Alter Yayıncılık.

Şemşit, S. ve Taş, İ. (2020). Avrupa Birliği'nde Sosyal Girişimcilik. *Paradoks Ekonomi Sosyoloji ve Politika Dergisi*, 16(1), 103–118.

Şenkal, A. (2005). *Küreselleşme Sürecinde Sosyal Politika*. İstanbul: Alfa Yayınları.

Sepulveda, L. (2015). Social Enterprise – A New Phenomenon in the Field of Economic and Social Welfare? *Social Policy ve Administration*, 49(7), 842–861. doi:10.1111/spol.12106

Sinclair, S., Mazzei, M., Baglioni, S. ve Roy, M. J. (2018). Social innovation, social enterprise, and local public services: Undertaking transformation? *Social Policy ve Administration*, 52(7), 1317–1331. doi:10.1111/spol.12389

Sipahi, H. ve Genç, K.Y. (2022). Akademik Girişimcilik Literatürünün Bibliyometrik Analizi. *JOEEP: Journal of Emerging Economies and Policy*, 7 (2) , 523-538.

Thornton, P. H. (1999). The Sociology of Entrepreneurship. *Annual Review of Sociology*, 25(1), 19–46. doi:10.1146/annurev.soc.25.1.19

Tutar, H. (2000). *Küreselleşme Sürecinde İşletme Yönetimi*. İstanbul: Hayat Yayıncılık.

Ünal, V. (2021). Türkiye'de Engellilik Yaklaşımlarının Sosyal Politika Açısından Değerlendirilmesi. *Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 45(2), 235-258.

van Eck, N. J. ve Waltman, L. (2010). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, 84(2), 523–538. doi:10.1007/s11192-009-0146-3

van Eck, N. J. ve Waltman, L. (2014). *Visualizing Bibliometric Networks*. In Y. Ding, R. Rousseau, ve D. Wolfram (Eds.), *Measuring Scholarly Impact: Methods and Practice* (ss. 285–320). New York: Springer International Publishing. doi:10.1007/978-3-319-10377-8_13

von Bohlen und Halbach, O. (2011). How to judge a book by its cover? How useful are bibliometric indices for the evaluation of “scientific quality” or “scientific productivity”? *Annals of Anatomy - Anatomischer Anzeiger*, 193(3), 191–196. doi:10.1016/j.aanat.2011.03.011

Yıldırım, B. (2018). Endüstrileşme ve Sosyal Politika Arasındaki İlişki Üzerine Bir Değerlendirme. *Ufku Ötesi Bilim Dergisi*, 18(1), 30–44.

Yumuşak, T. (2019). Kadın Girişimciliğin Bibliyometrik Durum Analizi. *Gazi İktisat ve İşletme Dergisi*, 5 (3), 182-192. doi:10.30855/gieb.2019.5.3.004

Yuvalı, E. (2020). Sosyal politika aracı olarak sosyal güvenlik kavramı. *İş ve Hayat*, 6(11), 46–74.